

dagògiques, absència de mitjans tècnics per a ensenyar a l'altura del nostre temps, necessitats de reciclatge del professorat...

— Ens preocupa molt especialment l'excessiva tasca de reglamentació posterior. Són 14 les qüestions que queden obertes, i així com podem entendre totes les que afecten a competències de les Comunitats Autònomes —tema en el qual ja no ens hi volem aficar—, no ens passa el mateix en aspectes que pertocquen directa i concretament al funcionament i gestió dels centres. Buits sospitosos en quant a la manca de control de tot tipus d'ingressos per material didàctic i altres despeses, etc.

A què condueix aquest excés de reglamentació posterior?

a) A que succeeixi com l'any 1970 quan la L.G.E., que no se va arribar a desenvolupar reglamentàriament en molts i importants aspectes?

b) Que se desvirtui la filosofia de la llei pel seu consensuament posterior amb els interlocutors vàlids de sempre?

En conclusió, hem d'entendre l'educació com un servei públic o com un negoci privat? En el darrer cas, damunt de fer prosèlits s'han de treure uns saborosos beneficis per a seguir perpetuant aquest cicle viciat.

El projecte de L.O.D.E., que actualment és al Parlament, pot i ha d'arribar a ésser aquesta llei-marc que apuntàvem al començament. Llei-marc de convivència —i serà així en tant supera diferències i discriminacions anteriors—, i de modernització socials.

Aleshores sí podrem dir que hem avançat.

**La Junta de Govern
del Col·legi de Doctors i Llicenciats**

Director Provincial del M.E.C.: Opinió

A aquestes curtes ratlles voldria tractar l'aspecte més significatiu de la L.O.D.E. i que és el que fa referència al desenvolupament del punt 7.º de l'article 27 de la nostra Constitució on es diu «Els professors, els pares i, en el seu cas els alumnes intervindran en el control i en la gestió de tots els Centres sostinguts amb fons públics en la forma que la llei estableixi» i també al punt 5.º «...mijançant una programació general de l'ensenyament amb la participació col·lectiva de tots els sectors afectats...».

L'article primer de la Constitució diu que la sobirania nacional resideix en el poble espanyol del qual emanen els poders de l'Estat. Així, era de tot punt imprescindible que l'essència de la democràcia, la participació, entràs d'una manera seriosa en tots els centres que seran finançats amb fons públics.

L'escola és un instrument important de transmissió i generació de cultura i aquesta és la millor forma que tenen els ciutadans per defensar la seva llibertat i col·laborar a transformar la societat i una escola que

pretengui ésser aquest instrument només ho podrà aconseguir si adopta una estructura participativa com la que d'una forma generalitzada tenen ja als països europeus.

L'experiència sobre la participació que he pogut tenir des de que em trobo lligat a l'ensenyament puc dir que és enormement positiva: si serveix únicament de mostra cal dir que el passat mes de juny es varen canviar els directors de tots els centres públics amb l'única excepció dels que el tenien nomenat per més d'un any o bé eren del cos. En el procés hi varen intervenir claudres i consells de direcció i el procés va ésser, només amb dues excepcions, altament satisfactori.

Tenc una enorme fe que la comunitat escolar tant dels centres públics com privats sabrà, vencent aquelles dificultats que són pròpies de tota activitat humana, dur endavant l'hermosa tasca que la L.O.D.E. li confereix.

Andreu Crespi

**COL·LEGI OFICIAL DE DOCTORS I LLICENCIATS EN
FILOSOFIA I LLETRES I EN CIÈNCIES DE BALEARS**

PER UN COL·LEGI NOU

COL·LEGIAU-VOS